

สุภารรณ แก้วป๋องปก 2556: ภาษาสะท้อนสังคมในนิยายสารไทย พ.ศ. 2530 -2550
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกวิทย์ พิมพวง, Ph.D. 255 หน้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภาษาสะท้อนสังคมในนิยายสารไทย พ.ศ. 2530 - 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาษาสะท้อนสังคมในนิยายสารไทย ระหว่าง พ.ศ. 2530 - 2550 และลักษณะการใช้ภาษาของภาษาสะท้อนสังคมในนิยายสารไทย ระหว่าง พ.ศ. 2530 - 2550

ผลการวิเคราะห์ภาษาสะท้อนสังคมในนิยายสารไทย ระหว่าง พ.ศ. 2530 – 2550 แบ่งการศึกษาเป็น 2 หัวข้อ คือ 1. บริบททางสังคมที่ภาษาสะท้อนสังคมในนิยายสารไทย พบว่ามีบริบททางสังคมที่ภาษาสะท้อนสังคมในนิยายสารไทยนำเสนอ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านครอบครัว 0.36% ด้านการเมืองการปกครอง 94.3% ด้านเศรษฐกิจ 2.54% ด้านการศึกษา 1.08% และด้านศาสนา 1.69% และ 2. ความสัมพันธ์ระหว่างการนำเสนอบริบททางสังคมกับนิยายสาร พบว่ามีลักษณะความสัมพันธ์สองลักษณะคือ ลักษณะความสัมพันธ์แบบตัวเลือก และความสัมพันธ์แบบโยงใย ลักษณะความสัมพันธ์แบบตัวเลือกพบว่านิยายสารเลือกนำเสนอบริบทด้านการเมืองการปกครองมากที่สุด ซึ่งสัมพันธ์กับประเภทของนิยายสาร ลักษณะความสัมพันธ์แบบโยงใยพบว่า บริบททางสังคมทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์โยงใยซึ่งกันและกัน ตลอดจนสัมพันธ์กับเหตุการณ์ในสังคม ส่วนลักษณะการใช้ภาษาของภาษาสะท้อนสังคมในนิยายสารไทยนั้นมีลักษณะการใช้ภาษาที่หลากหลายทั้งการใช้คำ การใช้สำนวน โวหารภาพพจน์ในการเขียน และวิธีการใช้ภาษาที่นำเสนอเพื่อสะท้อนสังคม เช่น การใช้ภาษาอย่างตรงไปตรงมา การเล่าเรื่อง การแสดงเหตุผล และการอธิบาย เป็นต้น